

ERC proposa un Pla integral d'ocupació

Arran del traspàs de les polítiques actives de l'INEM a la Generalitat de Catalunya i dels acords de la UE presos a la cimera de Luxemburg, i en ple debat europeu sobre la durada de la jornada laboral i de la lluita contra l'atur, ERC presentava el passat mes de gener el seu Pla integral d'ocupació, amb tot un seguit de propostes per a la creació de nous llocs de treball i les vies fiscals per fer-ho possible, aplicables a l'actual marc autonòmic del Principat.

Aquest Pla planteja la reducció a la meitat de l'actual índex d'atur —en un període de quatre anys— per mitjà de la inversió de més de mig bilió de pessetes en ajuts fiscals a les PIME; l'augment de la inversió pública —especialment en infraestructures—, que a Catalunya es manté molt per sota de la mitjana estatal espanyola, i la potenciació de la formació professional i ocupacional.

El secretari general d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira, subratlla la importància del treball presentat **«perquè el principal problema que afecta el benestar dels ciutadans i la cohesió social a Catalunya és l'atur», i perquè «allò principal en aquests moments, per a ERC, és la creació de més ocupació abans que millorar salarialment la situació de les persones que ja en tenen».**

Pel que respecta als instruments institucionals, el Pla exigeix el traspàs de les competències en l'àmbit socioeconòmic perquè la Generalitat tingui una major capacitat d'incidència al mercat laboral, així com la transferència de les polítiques passives de l'INEM, que permetria la creació d'un autèntic servei català d'ocupació que integrés totes les polítiques destinades a aquest fi.

ERC vol posar fi a la discriminació en inversions de l'Estat i millorar el suport a les PIME

L'obtenció dels recursos econòmics per fer possible aquest Pla

vindrien de la creació de dos nous impostos que no gravarien ni l'economia productiva ni els salaris: un sobre els beneficis extraordinaris obtinguts al Principat de Catalunya per les empreses privatitzades, i un altre sobre els beneficis dels fons d'inversió obtinguts pels residents al país. →

opinió

Uriel Bertran

secretari general de les JERC

Guanyar espais

«Aquí viuríem d'abuten». Amb aquesta pintada a la façana d'uns habitatges nous de trínca va acabar la manifestació convocada a l'Hospitalet per protestar contra els desallotjaments de les cases okupades de la Morada i la Vakeria. Uns fets que han reobert el debat sobre l'okupació i que han posat en evidència que la repressió i l'intent de marginalització és l'estratègia que utilitza el poder per intentar acabar amb el moviment okupa.

Les reivindicacions okupes són prou conegudes. D'una banda la demanda d'habitatges per als joves —actualment a uns preus escandalosos, que provoquen que el 65% dels joves de 18 a 29 anys visquin encara amb els seus

pares. De l'altra, la falta d'espais on crear, desenvolupar i autogestionar una cultura alternativa a la que ens imposa el sistema.

El moviment okupa té el seu origen en la reivindicació del dret universal a l'habitatge i en l'aspiració legítima a tenir espais de llibertat i d'independència. És un moviment que va en contra del pensament únic, que creu en la utopia, en una nova forma de relacions humanes i en un sistema de valors alternatiu al de la societat capitalista. El moviment okupa és una imatge antagonista de la societat «oficial», és un moviment que actua de contrapès, generant la tensió necessària per avançar, perquè la llibertat es construeix dia a dia, sovint —com també en

el cas de la insubmissió— lluitant contra el règim establert.

L'okupació és en definitiva un acte de desobediència civil, legítim i no violent, davant d'un estat democràtic incapaç d'aturar l'especulació immobiliària i garantir la funció social de l'habitatge.

I no és amb repressió com se solucionarà el problema. No es pot tractar l'okupació com un delictes penal i, per tant, s'ha d'exigir la seva immediata despenalització. S'ha de legislar eficaçment gravant amb impostos els habitatges que portin temps desocupats, elaborant-ne censos municipals, creant espais autogestionats pels joves i augmentant les ajudes per a la compra i lloguer d'habitatge juvenil.

Com hem denunciat les JERC a bastament, cal que les administracions facin una política integral de joventut centrada en els veritables problemes dels joves, que són l'habitatge i el treball, i no com fins ara basada en el lleure i en les activitats ludicofestives com fan els governs autonòmics de la nostra nació, al Principat, al País Valencià i a les Illes Balears.

Els joves catalans volem viure en llibertat, en una societat que garanteixi els drets socials i nacionals. I per això lluitem, okupem espais, ens fem insubmisos als exèrcits espanyol i francès i treballam per deixar a les generacions futures un món més just i solidari.